

se je na predlog drž. poslanca dr. Stojana, da se bo vsako leto na Velehradu obhajal shod katoliških kmetov.

Nepričakovano veličastno in sijajno se je izvršil prvi katoliški kmetški shod na Moravskem. Zbral je raztresene ude kmetškega stanu v jedno celoto, in združeno se bodo bojevali sedaj katoliški češki kmetje na Moravskem za svoja prava, za svojo vero in svoj jezik. Ne dvomimo, da bodo prej ali slej tudi stajerski slovenski kmetje sledili lepemu vzgledu moravskih svojih sotrpinov!

Državni zbor.

Razprava o nujnem predlogu radi izgredov Nemcev proti Čehom v Litavi.

Litava je češko mesto, kjer je le četrtnina prebivalcev nemška. Nekdaj je pa imelo to mesto nemškega župana in nemški občinski odbor. K temu so pripomagali tamošnji nemški uradniki in — Židovi. Ko so se pa nemški uradniki postarali ali ošli iz Litave, dobili so Čehi mestno upravo v svoje roke. Nemci so pa letos napravili v Litavi neko izredno slavnost ter povabili svojih pristašev v Litavo tudi iz drugih krajev. Proti temu so se sicer upirali Čehi, ker so se bali izgredov Nemcev proti Čehom — toda minister Dr. Körber je dovolil slovesnost, kakor tudi, da so smeli Nemci iz tujih krajev prihajati k slavnosti. Litavskih Čehov je nekaj nad 3000 duš; Nemcev pa je prihrulo k slavnosti okoli 8000. In res začeli so se izgredi; več Čehov je bilo ranjenih, Češki hiši so pobijala okna.

Radi tega so Čehi po Dr. Stransky-ju vložili nujni predlog, o katerem se je obravnavalo — jako burno — skozi dva dni. Predlagatelj Dr. Stransky-ja so osobito pruski poslanci obsuli z najnesramnejšimi psovkami. Ministerski predsednik sam je tudi segel v razpravo ter zagovarjal obnašanje vlade. Slednjič je predlagal Dr. Stransky: »Čela zadeva naj se preišče in krivci naj se kaznujejo.« Prvi del tega predloga se je sprejel soglasno; proti drugemu delu pa, (krivci naj se kaznujejo) so se vprli Nemci. Se vé: krivi so bili nemški razgrajalci; radi tega so glasovali proti kaznovanju nemški poslanci. Toda večina zbornice je bila tudi za drugi del tega predloga. Če niso nemški poslanci še nikdar pokazali svoje budalosti, pokazali so jo pri tem glasovanju. Kaj pomaga preiskovati hudobijo, če bi se potem pa ne smela kaznovati, ako jo je izvršil — Nemec. Obžalovala se je posebno ta okolščina, da je večina katoliških nemških poslancev — iz strahu pred Vse-nemci — tudi glasovala s prusaki.

rešila ubogega Veita njegove žalosti. Vdova in dve hčeri sta stanovali v dveh sobicah velikanske najemne hiše v Čikagu, kakoršne imajo po 10 do 15 nadstropij in stotine ljudij branijo mraza in vročine. Ptujca pač obhajajo nekako boječi občutki, ko prestopi na pripravo, s katero se ljudje vzdigujejo v višja nadstropja. Duhovnik Karnik ni nič vedel o takim strahu, saj je že opetovano v podobnih poslopjih visoko gori pod streho lazil, da bi svoje duhovske dolžnosti spolnil. Zdaj pa je z nekakim veseljem pričakovanjem se vzdignil v sedež; saj je upal končno najti ljudi, katerih je že več dni zamaš iskal. Le stoji pred durmi in bere na izvesku: »Sestri Veit, šivilji!«. »Hvala Bogu!« zasepeče, »upam, da sem slednjič le na smotru.« Pozvoni z električnim zvonom; takoj se odprejo duri. Bleda deklica, že čez trideset let vidoma stara, pogleda ga začudena in ponižno vpraša, česa želi. »Vprašal bi rad, imam li jedno izmed hčeri pokojnega trgovca Rožerja Veita pred seboj?«

»Da, jaz sem Elena Veit, in Rožer Veit je bil moj oče!« rekla je šivilja.

(Dalje sledi.)

Ministri v skripcih.

Na vrsti je bilo še mnogo drugih nujnih predlogov, o katerih bi se imelo obravnavati. Ministerski predsednik se je začel toraj bati, da se ne dovrši do božiča razprava o državnem proračunu za l. 1902. Začel je toraj nagovarjati razne predlagatelje, naj umaknejo za zdaj svoje predloge, da pride na vrsto razprava o proračunu. Razun dveh so ga ubogali vsi — če bi se ne bilo to zgodilo, dal bi bil Körber cesarju ostavko, ali bi se bil vtegnil razpustiti državni zbor. Govorilo se je tudi o tem. A s tem, da se začne razgovor o proračunu, še ni vse končano. Čehi so izrekli vladi svoje nezaupanje; to pa je hudo zbudilo Dr. Režeka, ministra za Česko. Zato se še vedno govori, da vtegne celo ministerstvo odstopiti, a da cesar poveri vnovič Dr. Körberju, naj sestavi novo ministerstvo.

Razprava o državnem proračunu.

Razne stranke so se dogovorile po svojih načelnikih, da naj pri prvem čitanju proračuna od vsake stranke govori toliko govornikov, kolikor njih more govoriti po razmeri strankinih članov. Izmed Slovencev je bil določen za to mesto gosp. Pogačnik, izmed Hrvatov Bianchini. V petek sta prišla k besedi poslanca Fink v imenu krščanskih socialcev in Javorski v imenu Poljakov. Prvi je zažugal, da njegova stranka ne more vladi dovoliti proračuna, če ne odpravi goljufive kupčije z žitom na borzi; Javorski je bil proti tratenju časa s tem, da se razpravlja o nujnih predlogih, ko bo za to časa dovolj ob poznejših prilikah.

V torek 29. oktobra je govoril prvi g. Pogačnik, ki je zažugal, da Slovenci ne moremo imeti do Körberjeve vlade zaupanja, ker nam, ki se pečemo večinoma s poljedelstvom, nič ne pomaga; a v političnem in narodnem obziru nam je pa povsodi sovražna, ker spolnjuje na Štajerskem in Koroškem voljo Nemcev, a na Primorskem zahtevo Taljanov. Obetal je, da pri nadrobnejšem posvetovanju proračuna bo priložnost, da se pri vsaki zadevi posebej pritožimo. Govorniku so somišljeniki častitali. Za Pogačnikom so prišli na vrsto Rumuni, socialni demokrati in češki agrarci (poljedelci).

Dr. Ferjančič — Pogačnik.

Izmed slovanskih liberalnih poslancev je govoril v zbornici 29. oktobra Dr. Ferjančič. Ta mož je čutil potrebo, v državnem zboru na Dunaju opisovati domači prepri, ki traja na Kranjskem že več let sem. Govornik katoliške slovenske stranke g. Pogačnik, ki je govoril pred Dr. Ferjančičem ni bolj nabesedo ne omenil tega domačega prepri. Zato so tudi poslanci raznih strank, tudi Mladočehi in Hrvati, ki so poslušali Dr. Ferjančiča, glasno izražali svojo nejevoljo nad tako brezaktnostjo tega govornika. In ko je nehal svoj govor, ni bilo ne jednega poslanca v zbornici, ki bi mu bil zaklical sicer običajni »bravo« ali bi mu bil stisnil roko. Iz tega se je mož menda sam prepričal, da bi bil stokrat boljše storil, ko bi bil vsaj bolj natančno omenil žalostnih razmer, v katerih živijo Slovenci na Štajerskem in Koroškem, kakor pa da na dolgo in široko mlati po kranjskih konzumnih društvih in da očita mlajši duhovščini na Kranjskem, da zanemarija svoje dušnopastirske dolžnosti. Ti liberalni poslanci nas ne bojo rešili, če vedno netijo povsodi le domači prepri.

Za mariborski in slovenjegraški okraj.

Poslanec gosp. Robič in tovariši stali so v državnem zboru nujni predlog, da se podari podpora posestnikom, ki so bili letos v mariborskem in slovenjegraškem okraju po povodnih oškodovani. — Predlog se glasi:

Spodnještajersko deželo so letos večkrat obiskale velike povodnje. Posebno je voda naredila veliko škodo v političnih okrajih Maribor in Slovenjgradec tako, da je v teh okrajih prebivalstvo v velikih stiskah. Podpisani stavijo torej predlog, visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se pozivlja, da se takoj pouči o škodi, ki so jih naredila trajno deževje in povodnji in

da oškodovanemu in potrebnemu prebivalstvu priskoči z zadatimi podporami iz državnih blagajin na pomoč. Dunaj, 17. okt. 1901. Podpisi: Robič, dr. Ploj, Žičkar, Berks, dr. Šušteršič in drugi.

Urnava spodnještajerskih rek in potokov.

Važen je nujni predlog, katerega je stavlil poslanec g. Robič s svojimi tovariši, naj se vse spodnještajerske reke in potoki, ki delajo škodo, uravnajo. Predlog se glasi:

Spodnještajerska dežela, od narave bogato obdarjena, se je desetletja in desetletja ne samo v prosvetnem, ampak tudi v gospodarskem oziru zanemarjala. Prebivalstvo na deželi živi torej v obupnih in pomoči potrebnih razmerah. Reke in potoki na Spodnjem Štajerskem prestopijo vsako leto svoje meje, ker niso uravnane in njih bregovi ne utrjeni, preplavijo vedno obširneje obrežne doline ter uničijo vse nasade. Ker voda ne odteka, nastajajo močvirja, kar ne škoduje samo rodovitnosti zemlje, ampak tudi na zdravstvene razmere najslabše vpliva. Zaradi neuravnanih strug in zaradi nedostajanja obrežnih obramb, doživimo vsako leto, da voda odnese cela obrežja, na katerih je polje-delec prideloval svoje pridelke. Povodnji so mnogokrat že preplavile okrajne in krajne ceste, jih deloma uničile ter za delj časa ustavile vsaki promet. Te neznosne razmere so glavni razlog, da naša zemlja na Spod. Štajerskem po ravninah ne donša onih koristi, ki bi jih vsled svoje ugodne lege morala, one so tudi krive, da se na Spodnjem Štajerskem živinoreja ne more povspeti do višje stopinje.

Ze leta in leta prosi prebivalstvo za uravnava rek in potokov: Drave, Save, Savinje, Pesnice, Sotle, Bistrice in Loznice v slovenjebistriškem okraju, Mislince v slovenjegraškem okraju, Voglajne v celjskem okraju, Boljske v vranakem okraju, Ščavnice v gornjeradgon-skem in ljutomerskem okraju, Pake v šoštanjanskem okraju itd. Sicer so načrti za uravnava omenjenih rek in potokov večinoma že gotovi, a dalje se nič ne stori. Naše prebivalstvo ne dobi niti od državne vlade niti od deželne oblasti podpore in zato se pogreza v vedno večje siromaštvo. Prebivalstvo se zmanjšuje, in še ista zemlja, ki je rodovitna, se zaradi pomankanja delavcev ne more zadostno obdelati. Zato je skrajna potreba, da se vendar enkrat začne z uravnava, in da se tako prepreči nadaljno opustošenje in se zemlja ohrani v rodovitnem stanju. Vsled tega predlagajo podpisani nujno:

Visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se pozivlja, da še v tem letu odredi potrebne in silne uravnave in da se z ozirom na slabe gnotne razmere prebivalstva iz državnih blagajin priloži vsaj 50% prinos. Dunaj, 17. okt. 1901. Podpisi: Robič, dr. Ploj, Žičkar, Berks, dr. Šušteršič, baron Morsey in drugi.

Urnajte nam Pesnico!

Naši poslanci dr. Ploj, Robič, Žičkar, katerim se je pridružil tudi katoliško-narodni nemški poslanec baron Morsey, so stali v državni zbornici samostalen predlog, v katerem so odločno zahtevali pomoči občinam ptujskega, ormoškega in šentlenartskega okraja vsled škode, ki so jim jo prizadale povodnji neuravnane Pesnice. Predlog se glasi:

Urnava Pesnice se zahteva že več kot pol stoletja. Zahteva postaja v zadnjih letih vedno glasnejša. Letos se je ta zahteva spremenila v obupen klic, katerega pa žal ne upoštevajo ne deželni ne državni merodajni krogi. To je tem bolj nerazumljivo, ker so povodnji pri Pesnici vsako leto na dnevnem redu in povzročajo ondodnemu prebivalstvu velikansko škodo. Ta potok, ki se potaka po lepih in rodovitnih dolinah, postal je, ker se uravnava odlaš, nesreča obrežnega prebivalstva. Vzemi mirjenost prizadetega prebivalstva je že itak velika in na novo je zrasla vsled neizmerne škode, katero je povzročila Pesnica letošnji september. Povodenj je uničila turščo, fižolo, ajdo, otavo, nanesla na njive in travnike gramoz in pesek, in bo čiščenje stalo posestnike mnogo stroškov. Da navedemo primer, znaša škoda samo v ormoškem okraju 83.000 kron in ravno toliko bo znašala v ptujskem okraju.

Pomankanje v prizadetih okrajih je veliko in pomoč tem potrebnejša, ker se bliža zima, a ljudstvo nima za se kruha, za živino pa ne krme. Posestniki so se zadolžili in si sami ne morejo pomagati. Pomoč je nujno potrebna. Imenovani poslanci torej predlagajo! Visoka zbornica naj sklene: Vlada se pozivlja, naj krene brez odlaganja, da se kmetškemu prebivalstvu v ormoškem, ptujskem in šentlenartskem okraju, ki so po povodnji Pesnice prizadeti, v precejšnji meri odpišejo davki in da se jim da zadostna državna podpora, bodisi v pridelkih bodisi v denarnih podporah. Dunaj, dne 17. okt. 1901.

Žičkarjev nujni predlog za občino Zreče.

Dne 5. julija 1898 in 26. junija 1900 je prišla nad občino Zreče velika povodenj. Valovi Dravinje so dne 5. julija 1898 preplavili dolino, odnesli rodovitno zemljo, podrli jezove, lesene obrambe in mostove ter zadelali strugo s kamenjem tako, da si je Dravinja naredila na občinski cesti novo strugo. Samo eden lesotrzec je izgubil pri tej priliki 1200 K, ker mu je voda odnesla les. Cesta se je na stroške občine in imenovanega lesotrzca popravila; občina je plačala tisoč kron. Škoda pa, ki se je naredila posestnikom pri žagah, mlinih, jezih in na poljih, pa se ni povrnila. Še večjega obsega je bila povodenj dne 26. junija 1900.

Zopet se je struga reke s peskom zadela in si poiskala novo pot po občinski cesti. Voda je poblatila travnike in njive, razdrila mostove, obrambe in jezove. Škode na poljskih pridelkih je bilo 40.000 K. Velika je škoda, ki se je dogodila posameznim posestnikom na otavi, mostovih, jezih itd. Promet je bil za več časa ustavljen; občina je za popravilo ceste plačala 2000 K.

Del občinske ceste pri Boharini je bil tik Dravinje zavarovan z jezom, a povodenj 1. 1900 ga je podrla; zaradi pomanjkanja denarja se ni mogel vnovič postaviti; občina je vkljub 69% občinskih doklad globoko v dolgovih, ki znašajo 3000 K. Da so se popravile ceste, morala si je izposoditi 1600 K. Občina šteje 1259 prebivalcev, ki so večinoma jako ubogi.

Občinski odbor je 9. junija 1901 sklenil, se obrniti s posebno prošnjo na zbornico državnih poslancev, da se ji dovoli državna podpora. Ta prošnja se je danes po podpisane (Zičkarju) izročila zbornici. Hitra pomoč je potrebna. Zato stavimo predlog: Visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se pozivlja, da priskoči občini Zreče, ki je po omenjenih povodnjah močno poškodovana, kakor tudi tamošnjim posestnikom hitro z zdatnimi državnimi sredstvi na pomoč. — Dunaj, dne 20. sept. 1901. Zičkar in tovariši.

Politični ogled.

Terminska igra z žitom. Ubogi kmet se muči v potu svojega obraza, da pridela zemske sadove. A sam jim ne more določiti cene, ampak igralci na takozvani borzi delajo cene poljskim pridelkom. Na papirju kupujejo tisoč stotov pšenice, a je nima oni, ki jo prodaja, in oni je ne dobi, ki jo kupuje. Vsa pšenica je le na papirju. Ampak dogovorita se le, da si bosta razloček v cenah izplačala gotov dan (ob gotovem roku ali terminu, zato ime terminska igra.) In zdaj prodajalec in kupovalec te pšenice gledata, da stoji cena pšenice ob določenem terminu visoko oziroma nizko. Dve stranki se torej vedno borita na borzi: ena žene cene gor, druga jih pritiska dol, in kakoršne cene se določijo v tej igri judovskih spekulantov, tako mora kmet kupovati in prodajati. To pa je gotovo velika krivica, da vsi drugi odločujejo o kmečkih stvareh, le kmet ne. Zato pa zahtevajo v naši državni zbornici, da se ta terminska igra odpravi. Posebno se naši slovenski poslanci kot zastopniki kmečkega naroda za to stvar zelo zanimajo in državni poslanec dr. Miroslav Ploj ima celo vodilno ulogo v boju proti terminski igri.

Ogrski državni zbor je dne 28. tega mes. otvoril cesar s prestolnim govorom. Vlada je naglašal potrebo trajne pogodbe med Avstrijo in Ogrsko, ki naj temelji na pravičnih ozirih obestranskih interesov. Prestolni govor je napovedal tudi dolgo vrsto predlogov gospodarskega značaja. — Po dovršenih ožjih volitvah šteje katoliška ljudska stranka 25 poslancev, Slovaki 4, Srbi 1.

Hrvatski sabor se je dne 22. oktobra nenadoma razpustil. Nove volitve bodo v prvi polovici novembra in novi sabor se sestane že koncem novembra.

Češka kmetijska stranka (agrarna stranka) je z izidom zadnjih volitev za deželni zbor zelo zadovoljna. K zmagi je pripomogla velika zavest kmečkega ljudstva o važnosti svojega stanu. Polovico mandatov v kmečkih občinah še imajo sicer vedno druge stranke v rokah, vendar so morale postaviti tudi te v volilnih okrajih za kandidate možé, ki so kmetiskim zahtevam naklonjeni, sicer bi nekateri težko prodrli. Češki kmetje pa imajo tudi v svoji sredini visoko izobražene možé, katerim so lahko brez strahu izročili deželnozborske mandate.

Gospodarski boj med mestom in deželo se vrši sedaj v Berlinu z okolico. Berlin potrebuje vsak dan 600.000 do 650.000 litrov mleka. Okoli 500.000 litrov je dovažala dežela, ostalo množino so dajali posestniki krav v mestu. Prodajo mleka po mestu imajo v rokah posebni prekupci, okoli 2500 na številu. Ti so kupovali od deželanov mleko po 11 plenigov ter je prodajali po 18. Kmečki liferantje mleka so sklenili zvezo, da ne bodo prekupcem več dovažali mleka, ako ga ne plačajo po 13 $\frac{1}{2}$. Prekupci so se temu ustavili in začel se je boj. Ker kmetom primanjkuje denarnih sredstev in ker so meščani

potegnili s prekupci, bodo kmetje bržkone podlegli. To je eden dokaz, da obstoji med meščanskimi in kmečkimi težnjami istinito nasprotstvo in da ni hujskač, ki kmete vedno opozarja, naj stojé na braniku za svoje koristi. »Štajerc« bo seveda ta boj zamolčal.

Kmečko gibanje na Bavarskem. Na vseh krajih in koncih so se začeli gibati kmetje ter zavzemati svoje stališče proti vsem javnim dogodkom, ki zadevajo njihov stan. V Regensburgu na Bavarskem se je zbralo pred kratkim 6000 kmetov, da se pogovorijo o novi carini (colnini). Zahtevali so, da se naj na štiri glavne žitne vrste pšenico, rž, oves, ječmen, postavi enaka carina in sicer vsaj 6 mark na dva stota.

Zadržno življenje na Nemškem. Pri nas spodnještajerske nemške stranke kar divjajo proti zadrugam. Iz Nemškega pa prihaja poročilo, da je tam v l. 1900 poslovalo 3544 zadrug. Vsega prometa v teh zadrugah je bilo 460 milijonov mark. Pridelkov se je prodalo za 28 milijonov mark; stroški so bili pri prodaji jako majhni, samo 1.8%, torej je skoraj ves dobiček ostal v žepih kmetov. Posebna pozornost se je na Nemškem začela obračati na vinarske zadruge. Na Spodnjem Štajerskem pa nemški listi ne morejo dovolj oblatiti zadrug, in pomagata jim »Štajerc« in »Rodoljub.« Ti listi se hvalijo, da hočejo kmetu dobro, v istini pa mu mečejo pesek v oči. Krščansko misleči slovenski kmetje se bodo morali ustaviti temu vpitju!

Dopisi.

Iz rogaškega okraja. (Splošne razmere) v tem okraju niso za Slovence nikakor ugodne. V gospodarskem oziru večina prebivalstva stoka pod nasilstvom gmotne odvisnosti. Četudi je gospodarski položaj slovenskega ljudstva znan kot splošno bešen in tužen, je naše gmotno stanje vendar še revnejše. Ravno to pa je pri našem ljudstvu tudi glavni vzrok politično-narodne plašljivosti. Mnogo jih je prisiljenih v odločilnih trenutkih zatajiti svoje prepričanje in prodati svoj glas, svoje ime. Bridko je to, toda je žalibog tako.

A vendar se mora pripoznati, da je ljudstvo v narodnem oziru tudi nevedno. Brezdvomno bi se navzlic gmotnim razmeram začelo pospevati do narodne zavednosti, do dejanske odločnosti, ako bi bilo o njej dovolj podučeno. Narodna zavest se pa vzbuja, oživlja in vzdržuje le z društvom in z ljudskimi shodi. In teh je v rogaškem okraju krvavo potrebno. Sicer obstoja politično društvo pri Sv. Križu tik Slatine, toda to je omejeno res samo za Sv. Križ, vsled česar ni moglo širiti svojega delokroga. Zakaj se politično društvo ni ustanovilo za ves okraj, nam ni znano. (Glej današnji dopis iz Sv. Križa tik Slatine. Op. ured.) Truda, požrtvovalnega dela se ne smemo bati. Ljudstvo potrebuje narodne zavesti, politične izobrazbe. Izraža se torej iskrena želja, da se imenovano društvo preustroji za ves okraj. Z združenimi močmi bo gotovo izvrševalo svoj vzvišen namen. Tu pa je ne samo utrditi politično-narodno zavest, ampak tudi izpodrinuti nemški terorizem, ki dandanes prevladuje po vsem okraju. Zato pa do danes nobenega javnega zastopa nimamo Slovenci. Okrajni zastop je letos zopet prišel v nasprotne roke. A kriva ni temu toliko narodna brezbriznost, ampak znana volilna preosnova, po kateri so povsod veliko slovenskih veleposestnikov črtali iz te skupine.

Vendar upanja radi tega ne smemo izgubiti. Ko bo ljudstvo izpoznalo, kdo je njegov prijatelj, kdo nasprotnik njegovih teženj, se bo tudi odločilo, komu naj v bodoče sledi. In na to je treba posebno v rogaškem okraju delovati, da se oslabi nemški življenj in da ljudstvo prešine prava narodna zavest.

Velenje. (Pet je.) Vzlic vsem zaprekam, katere so se od nasprotne strani de-

lale, je vendar bilo nekaterim delavnim narodnjakom mogoče pri »Bralnem društvu zgornje Šaleške doline« ustanoviti odsek za moški pevski zbor. Že sedaj samo pri dveh pevskih vajah se je videlo, da bode zbor dobro napredoval. Poglavitna zahvala gre seveda čast. gospej Skaza, ker nam svoj glasovir za vaje prepušča. Tudi našemu organistu se moramo zahvaliti za njegovo požrtvovalnost kot učitelj. Pa tudi še nekaterim drugim se moramo zahvaliti za njihovo požrtvovalno sodelovanje. Torej le tako naprej; pevci zgornje Šaleške doline, pokažite kmalu, da ste narodnjaki in prijatelji prelepe slovenske pesmi.

Pri tej priliki pa še vendar mora opomniti, da ima vsak pevski zbor tudi stroške za sekirice itd. Prosi se torej, da se bode skrbelo od strani naših narodnjakov, da dobi pevski zbor podporo, in da bode vzdrževanje tistega osigurano. — Za sedaj samo toliko, pri drugi priložnosti pa več.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil včeraj promoviran doktorjem bogoslovja č. g. Josip Somrek, kapelan pri Sv. Juriju v Slov. goricah. Iskreno čestitamo!

Iz Brežic. Poročil se je zdravnik dr. Josip Strašek z gđ. Micko Dlouhy. G. dr. Josip Strašek je Slovenec in je nastavljen kot okrožni zdravnik za brežiški okraj.

Iz Ptuja. Kap je zadela in takoj usmrtila klobučarja Simona Majerja.

Gledališna predstava v Celju. Na dan vseh svetnikov v petek 1. nov. 1901 se bo igrala v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju znana žaloigra »Mlinar in njegova hči«. Začetek točno ob 7. uri.

Od Sv. Urbana pri Ptuj nam pišejo: Dne 18. preteklega meseca smo pokopali občesposhtovanega in dobro poznanega očeta Franca Belec, posestnika v Vintarovcih, kateri je po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti v 67. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil večletni občinski predstojnik, ud krajnega šolskega sveta, ud cerkvenega konkurenčnega odbora in zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Potegoval se je rad za pravice našega naroda in svoje občine. Kako občesposhtovan je bil pokojnik, pokazalo se je na dan njegovega pogreba, ko se je zbralo mnogo znancev in prijateljev, kateri so ga z gorečimi svečami spremljali z domačima gospodoma duhovnikoma od njegove rojstne hiše do hladnega groba. Pokojnik je bil tudi o svojem času godec, zato so ga na dan njegovega pogreba njegovi tovariši tudi z godbo spremljali. Na pokopališču so imeli g. župnik ginljiv nagovor. — Svetila pokojniku večna luč!

V Ljutomeru je umrl v soboto dne 26. t. m. davčni kontrolor g. Josip Ivančič. Pogreb je bil v ponedeljek. Blagi pokojnik je bil mož trdnega značaja. Svojemu narodu je ostal vedno zvest in čeravno je moral vsled tega veliko trpeti, vendar nikdar ni uklonil tilnika. V svojem občevarju je bil zelo ljubeznjiv in priazen. Bog tolaži njegovo blago gospo vdovo pri hudem udarcu. Trajen mu spomin!

V Brežicah se je naselil slovenski brivec g. Holc. Slovenci k Slovincu!

Knjiga za učiteljstvo. Tiskarna J. Krajec nasledniki v Novem mestu nam je priposlala drugi natis knjige »Navodilo za poduk v spisju za ljudske šole. Sestavljalni odbor črnomeljski.« Knjiga obsega 51 strani in stane 1.40 K.

Iz Šoštanja nam poročajo: Neki nemški dopisun iz našega trga je pred kratkim izvršil zopet junaški in človekoljubni čin v nemški »vahtarci« in drugih listih. Z obrekovanjem je hotel škodovati slovenskemu učitelju. Hudodelstvo, ki ga